

היתר עסקא

על פי החלטת הנהלת הכשרה חברה לביטוח בע"מ (להלן: החברה), אנו הח"מ מודיעים ומתחייבים בזה בשם החברה, לכל המתקשרים עם החברה במסלול כשר ו/או הלכה (להלן: מסלול), הן העמיתים עצמם הן מעבידיהם, כדלהלן.

כל הכספים שיתקבלו בחברה ניתנים על דעת שיושקעו רק באותם השקעות שאין בהם חשש רבית ושאר איסורי תורה ואשר קיבלו את אישור "ועד ההלכה" להיות ב"מסלול".

בזמן שאין הכספים מושקעים בהשקעות אלו, הן כאשר הם בחשבון מעבר הנושא רבית¹, הן כספים שהגיע זמן הפרשתם והמעביד מעכבם ומתחייב בעדם רבית פגורים - אסורה², יקנה העמית כנגד כספים אלו בנכסיה ובעסקיה הטובים הקיימים של החברה "שאין בהחזקתם חשש איסור" ושהעמיתים יכולים לזכות בהם; באופן המועיל. ואם אופן זה אינו מציל מידי איסור רבית, תזכה החברה מיידית עבור העמית ותמורת כספים אלו, עסקים או נכסים טובים שהיא קונה לעצמה או לעמיתים - "שאין בהחזקתם חשש איסור" ושהעמיתים יכולים לזכות בהם, באופן המועיל.

עסקים או נכסים אלו שנקנו לעמית יהיו אצל החברה בתורת כולו פקדון, ושכר טירחת החברה שני אחוז מהרווחים, ואחריות החברה כשומר שכר, ואין לחברה לעסוק בנכסים או עסקים אלו אלא בעסקים שאין בהם חשש איסור, ואם קנו או עסקו בהם בעסקים שיש בהם חשש איסור הרי אין לעמיתים חלק בעסקים אלו, אלא יקנו כנגדם בנכסים או עסקים אחרים טובים שאין בהחזקתם חשש איסור, וכפי המפורט לעיל. ועל החברה להוכיח בהוכחות טובות על פי דיני התורה ועל פי חוקי המדינה על התעסקותה ושמירתה ועל רווחי הנכסים והעסקים לפי התנאים הנ"ל³. ובפירוש הוסכם שאם נתן החברה לעמיתים כפי הסיכום ביניהם אז יהיו פטורים מחובת הוכחה על הקרן והרווחים וכל מותר העסקא שייכת לחברה.

אולם הותנה שכאשר תקנה החברה עבור העמית את ההשקעות שבמסלול או כאשר העמית יקבל את כספו; והכל כפי שהוסכם בתנאי ההתקשרות שביניהם; הרי שכל העסקים, הנכסים, ורווחיהם שזכה בהם העמית יעברו לרשות החברה. [כלומר שהקנין (הנ"ל בד"ה בזמן) הוא על מנת שכאשר יוחלט לקנות עבור העמיתים השקעות המסלול או לתת להם כספים, ימכור העמית נכסים אלו לחברה, וזאת לא פחות מיומיים מעת קניית הנכסים].

כמו"כ בכל מקרה בו נוצר מצב שהחברה מתחייבת לעמיתי החברה התחייבות שיש בה משום איסור רבית או חשש איסור רבית הוסכם והותנה כי אין הכוונה להלוואה שיש בה קרן ורבית אף אם נכתב כך, אלא שתמורת כספים אלו יקנה העמית בנכסיה ובעסקיה הטובים הקיימים של החברה "שאין בהחזקתם חשש איסור"; באופן המועיל. ויתר הפרטים כנ"ל.

עוד הותנה והוסכם כי בכל מקרה בו נוצר מצב שהעמית או מעבידו מתחייבים לחברה וכן באם עמיתי החברה מתחייבים זה לזה דבר שיש בו משום איסור רבית או חשש איסור רבית הרי שאין הכוונה לחוב שיש בו קרן ורבית אף אם נכתב כך, אלא שהמתחייב ישקיע ו/או יזכה עבור המזוכה בעסקים ונכסים המותרים ויתעסק בהם בתורת כולו פקדון ושכר טרחת המתעסק שלש אחוז מהרווחים וכל שאר הרווחים שייכים למזוכה, ואחריות המתעסק כשומר שכר והנאמנות על הקרן והרווח כתיקון מהר"ם ז"ל. ובפירוש הוסכם שאם יתן המתעסק למזוכה כפי שהוסכם ביניהם אז יהיה פטור מחובת הוכחה וכל מותר העסקא שייכת למתעסק לבד.

כל זה הוחלט בהנהלת החברה בהחלטה גמורה ומחייבת ע"פ כח והרשאה שיש לה בשם בעלי המניות, ויש תוקף להחלטה והתחייבות זו ככל שאר תקנות החברה, והנהלת החברה מצהירה בזה כי שטר זה מחייב בכל דיון משפטי ויהיה לו תוקף על פני כל הסכמים או התחייבויות הנוגדות אותו. ואף אם מאיזו סיבה שהיא לא ידע המקבל או הנותן ענין היתר עסקא זה, יהיו נוהגים בו כל התנאים הנ"ל.

כל הנ"ל לעשה בהודאה גמורה ובקנין סודר מעכשיו בבי"ד חשוב דלא כאסמכתא ודלא כטופסי דשטרי, והכל נעשה ויעשה בקניינים המועילים ביותר ובאופן המועיל ביותר, ובאם יש איזה פרט בהסכם היתר עסקא זה שאינו מועיל להיתר איסור רבית הרי שלא יתבטל תוקפו של ההסכם אלא יחול בלעדי פרט זה באופן היותר מועיל עפ"י כללי היתר עסקא דמהר"ם ושאר הפרטים ישארו כפי הנאמר בהיתר עסקא זה.

ההערות שוליים הם חלק מההסכם הנהלת החברה גם נותנת בזה כוח והרשאה לכל מורשי החתימה מטעמה לכלול הסכם זה כחלק מההתקשרות החוזית עם העמיתים והמעבידים.

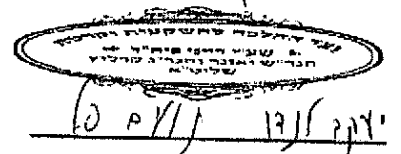
באנו על החתום

תאריך ט' פברואר תשע"ו

מורשי החתימה מטעם הכשרה חברה לביטוח בע"מ

**הכשרה
חברה לביטוח בע"מ**

י' אדר א' 1371

¹ משפט זה מתייחס למצב בו הורפרשו הכספים לחברה, והחברה התעכבה והשאירה אותם בחשבון הבנק ולא הכניסה אותם למסלול ההשקעות. במצב זה החברה צריכה עפ"י חוק לזכות את העמית לפי יום הערך של כניסה הכסף לחשבון הבנק. או כגון הודיע העמית על משיכת כסף, והוציאה החברה הכסף מהמסלול לחשבון בנק שלה והשתתחה מלהכניסו לחשבון הפרטי של העובד.

² במקרה של פגורי המעביד הקנאה זו באה כתורת תשלום במקום המעביד [ובגין כך אין לעובד תביעה על המעביד] וניתנת רק על תנאי שלכסוף המעביד ישלם לחברה כפי הנוהל הנהוג.

³ שבועת המנכ"ל על פי הידוע לו תחשב גם כהוכחה טובה.